

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **Ing. P. M.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Vrabcem
sídlem Jiráskova 378, 252 29 Dobřichovice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: **obec Jíloviště**
sídlem Pražská 81, 252 02 Jíloviště

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2020, č. j. 067637/2020/KUSK-DOP/Lac,

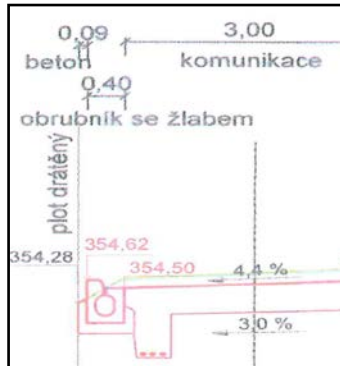
takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

1. Dne 6. 11. 2017 podala osoba zúčastněná na řízení (dále „stavebník“) u Městského úřadu Černošice (dále jen „speciální stavební úřad“) žádost o vydání stavebního povolení na stavbu „*Stavební úpravy místní komunikace Zahradní, J.*“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD v katastrálním území J. *(stejně jako všechny pozemky dále uváděné v tomto rozsudku – pozn. soudu)*. Stavba spočívala v opravě stávající komunikace (SO 101), provedení sjezdů a odvodňovacích žlabů (SO 102), vybudování parkovacích stání (SO 103) a odvodnění komunikace (SO 301).
2. Podle projektové dokumentace mělo při rekonstrukci komunikace dojít k vybourání stávající vozovky, výměně zeminy pod tělesem vozovky za vhodný materiál a pokládku asfaltu (bod 8.2.1 průvodní zprávy). Komunikace byla navržena v šířce 3 m s jednostranným příčným sklonem 2,5 % a podélným sklonem v rozmezí 0,5–3,8 %. Oprava stávajících sjezdů k pozemkům vlastníků sousedních nemovitostí měla být provedeny z betonové dlažby ve sklonu dle místní situace. U sjezdu na žalobcův pozemek parc. č. XE byla původní niveleta vozovky snížena o 16 cm (z kóty 354.69 na 354.53) a jednostranný příčný sklon byl oproti zbytku komunikace zvýšen na 5 % (výkres podélného profilu C.1 č. 3). Sjezd k žalobcově pozemku byl podle příčného řezu č. 17 navržen ve sklonu 13,6 % (výkres charakteristických příčných řezů C.1 č. 2). Podle příčného řezu č. 16 byl směrem k žalobcově pozemku navržen 40 cm široký obrubník se žlabem, který měl být zapuštěn do betonu. Mezi obrubníkem a žalobcovým drátěným plotem měla vzniknout 9 cm široká a 34 cm (rozdíl mezi kótou 354.62 a 354.28) hluboká mezera. Pro názornost lze odkázat na příčný řez č. 16, který zobrazoval navrhované provedení stavby podél žalobcova drátěného plotu následovně:

3. Z projektové dokumentace dále vyplývá, že ze západní strany se komunikace napojuje na křižovatku ulic Pražská a Hasičská a z východní strany na ulici K. D. (výkres situace širších vztahů, B č. 1). Řešeným územím prochází mj. ochranné pásmo kabelového vedení vysokého a nízkého napětí, kabelového vedení veřejného osvětlení, splaškové kanalizace, vodovodu, středotlakého plynovodu a kabelů elektronických komunikací (bod 10 průvodní zprávy). Rozsah dotčení ochranných pásem je patrný z výkresu koordinační situace B č. 3.
4. Žalobce projevil s navrhovaným provedením stavby opakovaně nesouhlas (námitky ze dne 22. 11. 2017 a ze dne 27. 6. 2019), jelikož zachování extrémního navýšení úrovně vozovky, ke kterému došlo při jejím vyasfaltování v 70. letech, znemožňuje vjezd osobních vozidel na jeho pozemek. Před vyasfaltováním přitom byla výšková úroveň komunikace naprosto vyhovující, takže se osobním automobilem dalo na jeho pozemek bez problému zajet. Výškový rozdíl mezi úrovní vozovky a pozemku však v současné době činí 34–35 cm, přičemž provedením stavby by se tento rozdíl snížil pouze nepatrně na 26–27 cm, což stále neumožňuje vjezd na pozemek bez

zachycení podvozku osobního vozidla. Kromě toho by provedení stavby znemožnilo údržbu dolní části jeho drátěného plotu, jelikož podle příčného řezu č. 16 by mezi obrubníkem a pletivem vznikla štěrbina o šířce 9 cm a hloubce 34 cm. Pro řádnou údržbu plotu (čištění a nanesení antikoročních nátěrů) je přitom podle ČSN EN ISO 12944-3 (*Nátěrové hmoty - Protikorozní ochrana ocelových konstrukcí ochrannými nátěrovými systémy – pozn. soudu*, dále jen „ČSN 12944-3“) nutné dodržet rozestup alespoň 30 cm.

5. Stavebník k argumentaci žalobce uvedl (vyjádření ze dne 6. 12. 2017 a ze dne 8. 1. 2019), že niveleta komunikace je dána historicky, přičemž její navrhované snížení je maximální možné, a to s ohledem na napojení na křižovátku s ulicemi Pražská a Hasičská, úroveň sjezdů na protilehlé straně komunikace a krytí inženýrských sítí. Stavebník dále upozornil, že provedením stavby se sklon předmětného sjezdu sníží z původních 35 % na navrhovaných 13,7 %, a proto neobstojí tvrzení žalobce, že zajištění na jeho pozemek se po rekonstrukci vozovky ztíží.
6. K argumentaci žalobce se vyjádřilo několik vlastníků sousedních nemovitostí s tím, že žalobce opakovaně viděli, jak do své zahrady bez jakýchkoliv problémů vjíždí automobilem tov. zn. Wartburg. Podle sousedů nezpůsobí výstavba obrubníku zásadnější problém pro čištění a natírání oplocení žalobcova pozemku. Sousedé dále upozornili, že rekonstrukce vozovky jim zajistí bezpečný průjezd ulicí Zahradní.
7. Speciální stavební úřad v průběhu stavebního řízení stavbu opakovaně povolil rozhodnutími ze dne 16. 4. 2018, č. j. MUCE 23837/2018 OSU, a ze dne 19. 11. 2018, č. j. MUCE 71306/2018 OSU. Uvedená rozhodnutí však byla k odvolání žalobce opakovaně zrušena rozhodnutími žalovaného ze dne 19. 9. 2018, č. j. 110852/2018/KUSK-DOP/Lac, a ze dne 16. 4. 2019, č. j. 042741/2019/KUSK-DOP/Lac, z důvodu závažných procesních vad a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. K námitkám žalobce se žalovaný věcně nevyjádřil s odůvodněním, že při novém projednání může dojít k dohodě o námitkách.
8. Dne 2. 12. 2019 vydal speciální stavební úřad rozhodnutí, č. j. MUCE 70263/2019 OSU (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 193/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“) povolil provedení stavby podle předložené projektové dokumentace. Požadavku žalobce na snížení úrovně vozovky speciální stavební úřad nevyhověl s tím, že směrem k jeho pozemku je navržen maximální jednostranný sklon vozovky 5 %. Oproti původnímu stavu se tak hrana vozovky u žalobcova pozemku sníží o 13 cm, čímž bude dosaženo i nižšího sklonu vjezdu (13,6 % v délce 15 cm oproti původním 35 %). Větší snížení úrovně vozovky by nebylo možné vzhledem k jejímu napojení na křižovátku ulic Zahradní, Pražská a Hasičská. Výraznější snížení nivelety by navíc vedlo k vytvoření prohlubně a zadržování vody, která by neodtékala navrženým žlabem. Dále je nutné brát ohled na napojení ostatních vjezdů a ochranu stávajících inženýrských sítí (vodovodu, kanalizace a plynu) pod povrchem vozovky. Podle speciálního stavebního úřadu navíc mohl žalobce již za původního stavu provést nepříliš komplikované stavební úpravy vjezdu, jimiž by nepříznivý sklon omezil. Speciální stavební úřad neshledal důvodnou ani námitku týkající se údržby drátěného plotu s tím, že tento plot je z vozovky volně přístupný. Údržba plotu je naopak ztížena z vnitřní strany žalobcova pozemku, kde se nachází vzrostlá zeleň.
9. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž opakovaně namítal nedostatečné snížení úrovně komunikace a znemožnění údržby dolní části jeho drátěného plotu.
10. Dne 5. 6. 2020 vydal žalovaný shora uvedené rozhodnutí ze dne 5. 6. 2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Ke sjízdnosti vjezdu na žalobcův pozemek žalovaný uvedl, že s ohledem na inženýrské sítě pod povrchem

vozovky je v daném místě navrženo největší možné snížení úrovně komunikace. Žalovaný dále podotkl, že předmětem projektu není úprava výškové úrovně žalobcova pozemku. Jelikož provedením stavebního záměru se sníží úroveň vozovky a zmenší sklonu vjezdu, logicky se tak nemůže zhoršit vyčnívání hran na prahu vjezdu. K namítanému znemožnění údržby plotu žalovaný uvedl, že úroveň stávajícího terénu pod oplocením zůstává zachována, a tudíž mezi oplocením a obrubníkem nemůže vzniknout prostor o hloubce 34 cm, ale maximálně pouhých 20 cm (cca 8 cm pod horní hranou obrubníku s připočtením 12 cm jako obvyklé výšky obrubníku přesahující niveletu komunikace). Žalovaný připustil, že údržba stávajícího oplocení bude částečně znesnadněna, nicméně shledal, že při nanášení nátěru štětcem nebo válečkem lze případnou údržbu oplocení z venkovní strany pozemku provést. Odkaz žalobce na ČSN 12944-3 nepovažoval žalovaný za případný s tím, že tato technická norma upravuje navrhování ocelových konstrukcí, které mají být opatřeny ochrannými nátěrovými systémy, nikoliv údržbu drátěných oplocení.

II. Obsah podání účastníků

11. Žalobce v žalobě obsáhle popisuje průběh správního řízení a potíže, které způsobuje vyšší niveleta komunikace ve vztahu k jeho pozemku. Proti provedení stavby uplatňuje v zásadě shodné námitky jako v průběhu stavebního řízení:
12. První nedostatek navrhované stavby spatřuje žalobce v tom, že sjezd z komunikace na jeho pozemek bude po provedení stavby nadále nesjízdný. Žalobce upozorňuje, že podle projektové dokumentace bude zachováno neúměrné navýšení úrovně vozovky, které bylo vytvořeno při předchozím vyasfaltování. Konkrétně by měl být výškový rozdíl mezi úrovní komunikace a žalobcovým pozemkem 28-29 cm (měřeno od bližší krajnice k patě nájezdu na jeho pozemek), což k zajištění sjízdnosti nestačí. Provedením stavby by se navíc vytvořila ještě více vyčnívající hrana prahu vrat (s jejich kovovým zajištěním o výšce 7,6 cm), o kterou by se podvozkem vozidla zadrhávalo. V této souvislosti podotýká, že pokud by stavebník vyhověl jeho požadavku na snížení úrovně komunikace, byl by ochoten si vjezd na své vlastní náklady předělat. Žalobce rovněž správním orgánům vytýká, že provedení stavby neposuzovaly z pohledu jeho pozemku, jehož úroveň vůbec nezohlednily, ale pouze z pohledu z ulice. Na podporu své argumentace žalobce odkazuje na technické požadavky na komunikace podle § 18 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 338/2015 Sb. (dále jen „vyhláška č. 104/1997 Sb.“).
13. Druhý nedostatek spočívá podle žalobce v tom, že provedení stavby by znemožnilo údržbu dolní části jeho drátěného plotu, jelikož mezi obrubníkem a pletivem by vznikla nepřístupná šterbina o šířce 9 cm a hloubce 34 cm. Žalobce upozorňuje, že nestačí do této mezery dát pouze ruku se štětcem nebo drátěným kartáčem, ale je třeba celý povrch očistit a opatřit souvislým nátěrem. Podle žalobce tak měl být pro zajištění řádné údržby oplocení jeho pozemku v souladu s ČSN 12944-3 dodržen nezbytný odstup alespoň 30 cm. Skutečnost, že tato technická norma upravuje pouze ocelové konstrukce, podle žalobce neznámá, že ji nelze v daném případě aplikovat analogicky. Závěr žalovaného, že oplocení bude možné udržovat i z vnější strany pozemku, se podle žalobce neopírá o žádné odborné stanovisko, ale pouze o subjektivní představy úředních osob. Chybná je navíc úvaha žalovaného, že hloubka mezery by měla být pouze 20 cm, a že údržbě oplocení z vnitřní strany pozemku brání vzrostlá zeleň, jelikož živý plot z tují je pravidelně zastříhován a při natírání oplocení se dají větve svázat provazem.
14. Žalobce dále namítá, že u žalovaného došlo „k jakési procesní únavě“ a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, aniž by speciální stavební úřad po vrácení věci k novému projednání věcně reagoval na jeho předchozí výhrady.

15. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě upozorňuje, že úroveň vozovky byla navýšena již před zhruba 40 lety a provedením stavby se její niveleta i sklon vjezdu na žalobcův pozemek sníží.
16. Stavebník se k žalobě ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
17. Žalobce v replice upozorňuje, že štěrbina mezi obrubníkem a jeho oplocením o šířce 9 cm ani nevznikne, jelikož podle příčného řezu č. 16 je ve vzniklé štěrbině ještě zakresleno boční betonové zpevnění obrubníku, tzv. patka. Dále podotýká, že stavební firma již uvedenou štěrbinu vyplnila až k oplocení betonem. Na podporu své žalobní argumentace odkazuje na přiložené fotografie.

III. Posouzení věci soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
19. Soud původně k projednání věci nařídil jednání na 24. 2. 2022, neboť žalobce v přípisu ze dne 2. 11. 2020 vyslovil nesouhlas s rozhodnutím bez jednání. Na nařízení jednání a doprovodný přípis soudu žalobce reagoval dne 9. 2. 2022 sdělením, že na dříve vysloveném požadavku na konání jednání již netrvá. Ani soud nepovažoval konání ústního jednání v této věci za nezbytné, neboť nebylo třeba provádět dokazování a z obsahu správního spisu a z podání obou stran byly zřejmé podstatné okolnosti věci i sporné otázky, které bylo třeba zodpovědět. S ohledem na právě uvedené a souhlas žalovaného ze dne 26. 8. 2020 s rozhodnutím bez jednání soud proto jednání nařízené na den 24. 2. 2022 zrušil a rozhodl ve věci bez jednání (§ 51 odst. 1 věta první s. ř. s.).
20. Soud se nejprve zabýval námitkou týkající se sjízdnosti sjezdu z komunikace na žalobcův pozemek.
21. Mezi účastníky není sporu o tom, že k navýšení nivelety vozovky oproti žalobcově pozemku došlo již v minulosti při předchozím asfaltování. S potížemi při zajíždění a vyjíždění osobním vozidlem se tak žalobce potýkal již předtím, než bylo v posuzované věci zahájeno stavební řízení.
22. Správní orgány s odkazem na příslušné části projektové dokumentace (viz body 2 a 3 tohoto rozsudku) správně upozornily, že provedením stavby dojde k výraznému snížení nivelety vozovky, a tím i ke snížení sklonu sjezdu na žalobcův pozemek. V úrovni žalobcova pozemku bylo navrženo snížení původní nivelety vozovky o 16 cm, přičemž jednostranný příčný sklon komunikace byl v daném úseku oproti zbytku komunikace zvýšen na dvojnásobek (z 2,5 % na 5 %), aby hrana vozovky u vjezdu na žalobcův pozemek byla položena co nejnižší. Sklon samotného sjezdu k žalobcově pozemku pak byl v důsledku těchto stavebních úprav snížen na 13,6 %. Z uvedeného vyplývá, že požadavek žalobce na snížení nivelety vozovky byl při projektování stavby do jisté míry zohledněn. Nebylo mu však vyhověno zcela, což správní orgány odůvodnily zejména tím, že výraznější snížení nivelety (celé) vozovky by nebylo technicky proveditelné vzhledem k jejímu napojení na křižovatku ulic Pražská a Hasičská. Dále musely být zohledněny požadavky na napojení vjezdů k ostatním sousedním pozemkům a ochranu

stávajících inženýrských sítí pod povrchem vozovky, jejichž vertikální úroveň lze měnit pouze s vynaložením neúměrných nákladů. Konečně by snížení úrovně daného úseku vozovky vedlo k vytvoření prohlubně, v níž by se zadržovala voda, která by tak neodtékala navrženým žlabem. Soud pokládá uvedené důvody za dostatečně konkrétní, přesvědčivé a logické vysvětlení toho, proč nebylo možné požadavku žalobce na odstranění v minulosti vzniklého rozdílu mezi výškovou úrovní vozovky a jeho pozemku zcela vyhovět.

23. V přímém rozporu s požadavkem na co největší snížení nivelety vozovky je pak argumentace žalobce, že provedením stavby (spočívající mj. právě ve snížení nivelety vozovky) se naopak ztíží podmínky vjezdu na jeho pozemek, jelikož se vytvoří ještě více vyčnívající hrana v úrovni prahu jeho vrat. Na jednu stranu tak žalobce požaduje „dorovnání“ úrovně komunikace s jeho pozemkem, na druhou stranu brojí proti odhalení prahu jeho vrat, ke kterému musí se snížením okolního terénu zákonitě dojít. Praktické provedení těchto dvou protichůdných požadavků (snížení úrovně vozovky a neodhalení prahu vrat) však není dost dobře myslitelné.
24. Pouze nad rámec nutného odůvodnění lze v této souvislosti poznamenat, že je především v zájmu žalobce, aby si na svém vlastním pozemku zajistil odpovídající podmínky pro sjezd z komunikace (např. upravil vyčnívající práh a zajištění vrat či dobetonoval část sjezdu, čímž by snížil jeho sklon). Tuto odpovědnost nelze bez dalšího přenášet na stavebníka, který navíc vyšel požadavku žalobce na snížení úrovně komunikace částečně vstříc, a vytvořil mu tak pro případnou úpravu sjezdu na jeho pozemku oproti původnímu (historicky nevyhovujícímu) stavu příznivější podmínky spočívající v nižším sklonu vjezdu. Jak navíc správně podotknul speciální stavební úřad, žalobce mohl na svém pozemku již před povolením stavby provést nepřítis komplikované stavební úpravy, jimiž by nepříznivý vliv většího sklonu vjezdu eliminoval.
25. Argumentoval-li žalobce tím, že správní orgány měly sjízdnost sjezdu posoudit z pohledu jeho pozemku, soud konstatuje, že stavba neměla být realizována na pozemku žalobce, přičemž uvedené kritérium přesahuje rozsah přezkumu žádosti o vydání stavebního povolení ve smyslu § 111 stavebního zákona. Situace u vjezdu na žalobcův pozemek pak byla pro účely provedení stavby náležitě zohledněna v příslušných částech projektové dokumentace.
26. Pokud jde o žalobcův odkaz na § 18 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., který upravuje obecné technické požadavky na pozemní komunikace stran směrového a výškového vedení jejich trasy, soud zdůrazňuje, že uvedené ustanovení se stavebním provedením sjezdu na pozemky sousedící s místní komunikací nijak nesouvisí.
27. Soud se dále zabýval námitkou týkající se údržby žalobcova drátěného plotu.
28. Žalobci je třeba dát za pravdu, že provedením stavby vznikne mezi obrubníkem a oplocením jeho pozemku mezera o šířce 9 cm a hloubce 34 cm. Soudu není zřejmé, z čeho speciální stavební úřad dovodil, že žalobce bude moci svůj plot z vnější strany udržovat bez jakýchkoliv omezení. Stejně tak není patrné, jak dospěl žalovaný ke skutkovému zjištění, že mezera mezi obrubníkem a oplocením bude maximálně 20 cm. Z příčného řezu č. 16 jednoznačně vyplývá, že vzniklá mezera má mít hloubku 34 cm (rozdíl mezi kótou 354.62 a 354.28). Tuto skutečnost lze ověřit i jednoduchým měřením, kdy na příčném řezu vyhotoveném v měřítku 1:100 hloubka mezery mírně přesahuje 3 mm, což odpovídá zhruba 30 cm. Zcela irrelevantní jsou pak pro posouzení věci úvahy správních orgánů o tom, zda údržbě oplocení z vnitřní strany pozemku brání vzrostlé tůje, jelikož podstatou žalobcových námitek bylo znemožnění údržby z vnější strany jeho pozemku.
29. Žádný právní předpis ani žádná závazná technická norma nestanoví přesný minimální odstup

komunikace od oplocení sousedních pozemků. Žalobcem zmiňovaná technická norma ČSN 12944-3 stanovuje podmínky pro protikorozi ochranu ocelových konstrukcí (např. mostů, stožárů či potrubí), a proto ji nelze na údržbu běžného drátěného plotu aplikovat. Uplatní se proto obecná úprava § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění vyhlášky č. 431/2012 Sb., podle které musí vzájemné odstupy staveb mj. umožňovat údržbu staveb, kterou je v tomto případě čištění a natírání drátěného plotu antikorozi ochrannou vrstvou.

30. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 23/2013 - 53, uvedl, že „[k]onkrétní možnost či nemožnost údržby stavby je třeba posuzovat ad hoc. Je myslitelný i případ, kdy bude údržba novou stavbou ztížena nebo vyloučí jeden ze způsobů údržby (srovnej rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2007, č. j. 1 As 41/2007 – 64). Toto omezení vlastníka původní stavby však musí být v rozumném poměru k užítku získanému vlastníkem stavby nové.“ Zjednodušeně řečeno, při posuzování možnosti údržby stavby s ohledem na odstupové vzdálenosti staveb je nutné v souladu se zásadou proporcionality vážit zájmy jednotlivých stran. Vždy však musí být zajištěna reálná možnost udržovat původní sousední stavbu, byť ztíženým či dokonce zcela jiným způsobem.
31. Jakkoliv žalovaný dílčím způsobem pochybil při hodnocení skutkového stavu, když vycházel z nižší hloubky vzniklé mezery, soud se přesto ztotožňuje s jeho závěrem, že údržba vnější strany žalobcova oplocení bude provedením stavby pouze částečně omezena, nikoliv zcela znemožněna. Mezera o šířce 9 cm a hloubce 34 cm jistě poskytuje dostatečný prostor pro prostrčení náčiní potřebného k očištění a natření drátěného oplocení. K tomuto závěru lze přitom dospět na základě běžné lidské zkušenosti a bez jakýchkoliv odborných stanovisek, jejichž vypracování požadoval žalobce. Obecně si lze představit, že řádnou údržbu plotu bude možné provést za pomoci náčiní s prodlouženou rukojetí či násadou. Drátěný plot lze navíc udržovat tak, že se pletivo z pevné konstrukce sundá a v celém rozsahu očistí a natře. Vzhledem k tomu, že drátěný plot postačuje natřít jednou za několik let, nelze tyto ztížené, resp. odlišné postupy při údržbě považovat za natolik zásadní zásah do žalobcových práv, který by mohl převážit nad zájmem stavebníka na provedení stavby navrhovaným způsobem. Tato námitka proto není důvodná.
32. Soud neshledal důvodnou ani obecně formulovanou námitku, že žalovaný potvrdil prvostupňového rozhodnutí, aniž by speciální stavební úřad věcně reagoval na jeho předchozí výhrady. Žalobce blíže nespecifikoval, jakým způsobem měl speciální stavební úřad po vrácení věci k novému projednání konkrétně pochybit, ani jak by se případné pochybení mělo negativně promítnout do jeho právní sféry. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce spekulativně domýšlel žalobní argumentaci. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78).
33. Pokud jde o žalobcem popisované praktické problémy, které mu zvýšená niveleta komunikace způsobuje (namrzání půdy a naklánění podezdívky oplocení), tyto soud nepovažoval za samostatné žalobní body, a proto se jimi blíže nezabýval. Uvedené výhrady totiž nesměřují proti obsahu napadeného či prvostupňového rozhodnutí, ale pouze vyjadřují obecnou nespokojenost žalobce se situací v daném území bez jakékoliv souvislosti s provedením povolené stavby.
34. Soud se rovněž podrobněji nezabýval tvrzením žalobce uplatněným v replice, že mezera mezi obrubníkem a jeho oplocením nakonec ani nevznikla, jelikož stavební firma tento prostor vyplnila betonem. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je podstatné, jakým způsobem byla stavba navržena v projektové dokumentaci, resp. v jaké podobě ji povolily správní orgány, nikoliv zda byla následná realizace stavby provedena v souladu se stavebním povolením a ověřenou projektovou dokumentací (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Není samozřejmě vyloučeno, že

žalobcem popisované jednání by mohlo zakládat delikt ní odpovědnost za provedení stavby v rozporu se stavebním povolením [srov. § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona]. Uvedená otázka však zcela přesahuje rámec tohoto řízení. Soud proto neshledal důvod doplnit dokazování ohledáním na místě a fotografiemi z realizace stavby, jelikož tyto důkazy by byly vzhledem k povaze sporu zcela irelevantní.

IV. Závěr a náklady řízení

35. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
36. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly (výrok II).
37. Stavebník má jakožto osoba zúčastněná na řízení podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které mu vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou mu soud uložil. V tomto řízení však stavebníkovi nebyla uložena žádná povinnost, a proto soud rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu